

Broederbond der oud-strijders

3de EN 23ste LINIE-REGIMENTEN.

Deze broederbond heeft Zondag laatst-leden zijn buitengewone jaarlijksche vergadering te Oostende gehouden. Een twee honderdtal leden namen er deel aan.

's Morgends werden bloemen gelegd aan den voet van de oorlogsmonumenten en vervolgens kwamen de leden in algemeene vergadering samen.

Een banket vereenigde de oud-strijders in het Hotel Splendid. 't Ging er gezellig aan toe. Enkele merkwaardige redevoeringen werden uitgesproken waarover wij graag eens uitwijden.

Er wordt eerst besloten een telegram te zenden naar den Koning om de verknochtheid van den broederkring aan Vorst en Vaderland te betuigen. Een Brabançonne begroet deze beslissing.

Generaal Lambert, gewezen bevelhebber van het 3de Linië, neemt het woord in het Fransch en herinnert aan de twee jaren die hij aan het hoofd van het regiment doorbracht in de loopgraven.

Hij heeft het even over de moeilijke dagen te samen in het slijk doorgemaakt en betreurt dat er overloopers te vinden waren in dien tijd. Liever laat hij nochtans het doek der vergetelheid over deze episode vallen. Hij brengt hulde aan dezen die met hem streden : Generalen Descamps, Moulin en Thomas en groet de HH. Valcke, stichter van de plaatselijke afdeeling, en Seys, groote inrichter van deze vergadering.

Ook moeten de oud-strijders dankbaar zijn dat de Stad Oostende zich heeft laten vertegenwoordigen door H. Schepen Verhaeghe. Oostende, betuigt spreker, staat altijd op de bres als het geldt militaire manifestaties te helpen inrichten.

De vreemde mogendheden zijn vertegenwoordigd door de HH. Consuls Templer en Guermontprez. Onze groeten gaan over de grenzen naar onze wapenbroeders van eertijds.

Nu spreekt Generaal Lambert van de verdwenenen en brengt hulde aan Generaal Mahieu. België moet sterk staan onder de laus « Eendracht maakt Macht ».

Op het oogenblik zich neer te zetten herinnert zich Generaal Lambert dat hij uitsluitend in het Fransch gesproken heeft en vraagt of hij het in het Nederlandsch moet herhalen. Enkele oud-strijders dringen er op aan.

Hij bekent bijna onze taal onmachtig te zijn, en beschuldigt daarvan het vroeger taalregiem in het leger. Hij verontschuldigt zich onze taal onvoldoende te kennen en verkondigt luid, hetgeen op uitbundig applaus onthaald wordt, dat de groote schuldigen daarvan zijn, zijn vroegere oversten die hem het nut niet deden inzien de taal te leeren van de manschappen die hij zou moeten aanvoeren.

Generaal Neuray wenscht in enkele woorden hulde te brengen aan den H. Seys, het lichaam en de ziel van den Broederbond te Oostende.

H. Wagemans, algemeene voorzitter van de Broederbonden in België, steekt van wal met een speech waarin hij alweer het prikkelachtig talenvraagstuk aanpakt. Hij vergelijkt daarbij België met een huwelijk en verklaart dat het misdadig zou zijn dit land te schelden.

Trouwens, volgens spreker, is men in België niet gediend met deze idealistische kwesties. De Belgen hebben maar één bekommernis : geld verdienen.

Hij bekent dat er in den oorlog mistoestanden geweest zijn maar diegenen die er onder geleden hebben moeten, volgens spreker, dat vergeten. Spreker verklaart dat men eerst het bestaan van België moet verzekeren vooraleer de begane misdrijven te vergoeden (avant de réparer les torts).

H. Valcke, voorzitter van den Broederbond, verontschuldigt zich insgelijks over zijn onvoldoende kennis van de beschaaft taal der Vlamingen, herinnert aan het doel van de Fraternelles en eindigt met den kreet «Leve Belgie, Leve Vlaanderen», die door de gansche zaal herhaald wordt.

H. Schepen Verhaeghe verklaart te spreken in naam van de Vlaamsche stad Oostende en zal zich daarvoor in het Fransch uitdrukken. Hij heeft het bijzonder over de eenheid van het Vaderland en betreurt dat er te Brussel zooveel bezetenen (énergumènes) zetelen die de noodige kredieten weigeren te stemmen. Hij bestempeld ze als misdadigers (criminels).

Dit banket liep in de beste stemming en onder het rooken van een lekkeren sigaar, ten einde.

's Avonds werd in den Schouwburg een prachtvoorstelling gegeven van «Le Gendre de M. Poirier», het zoo lieve en nog altijd in den smaak vallende stuk.

Deze opvoering werd voorafgegaan door een muzikale uitvoering gegeven door het muziekkorps van het 3de Linieregiment.

Voor den Maandag was er een uitstapjen voornam aan boord van de «Zinnia». Men weet ons te vertellen dat er menig-een «onpasselijk» was aan boord van onzen kustwachter.